

Clementina Arderiu – Ara

Ara que de tanta cosa torno...
No em pregunteu, que no sabria dir-vos
per quina brida m'he sentit lligada.
El cor encara vol tornar a gronxar-se
desbocat, a les barques de la fira;
i dic que si, que en mi tot clama d'esma
cap aquella petita esbojarrada.
... I ja no sóc sinó una dona absorta,
amb la veu i amb el riure que s'aturen.